

Volen menys català

?Les idees que tens; les idees que tenen. Aquestes últimes ?i tu no ho saps- són les que practiques?, diu Fuster

«Que no ens retallin la llengua»: sindicats, estudiants i famílies en defensa del català a l'escola. | Josep Lluís Escudero

?Les idees que tens; les idees que tenen. Aquestes últimes -i tu no ho saps- són les que practiques?

Casa, carrer i escola. I ràdio, televisió, cinema -i xarxes socials, avui, hi afegim nosaltres- és el que Joan Fuster ens diu què vol dir la normalitat d'ús de la llengua, i què vol dir assumir tot això ?amb una decisió nacional clara i amb una flexibilitat simultània de cara a totes les propostes que els *mas-media* i l'ensenyament tenen pendents de cara al poble i de cara a l'administració?. Però **aquella realitat que Fuster descrivia, i sobre la qual alertava l'any 1981, avui persisteix:** ?la castellanització dels Països Catalans s'ha endurit -deia- i no pense solament en la multitud immigrada: pense, sobretot, en la passivitat amb què els catalanoparlants hem acceptat la imposició del castellà. A tots els nivells?.

I com que nosaltres **de la llengua en parlem molt, però cada vegada la parlem menys**, no servint-nos-en fem el joc als poders de l'Estat, que, com diu el professor Josep Vallverdú, **?no és que vulguin més espanyol, el que volen és menys català?**. El Tribunal Suprem rebutjava el recurs del Govern de la Generalitat davant la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya per a l'obligatorietat d'impartir el 25% de les classes en espanyol. Un atac frontal a l'ús social de la llengua. Però a més a més el Departament d'Ensenyament va alertant que constaten una **caiguda dràstica de l'ús del català a les aules d'uns anys ençà**, tant entre els alumnes com entre alumnes i professors. I es nota en com cau la pronominalització en l'ús oral. I si és cert el darrer informe de la Plataforma per la Llengua, segons el qual **el català és llengua d'ús habitual en només un 36% dels catalans** i en el conjunt del domini lingüístic des del 2005 s'ha perdut mig milió de parlants, la realitat és alarmant.

Des de les institucions catalanes de govern s'affirma que ningú no pot ser discriminat per raó de

---

llengua, però l'espanyolisme militant argumenta que, aquí, els únics ciutadans discriminats lingüísticament són els hispanòfons. Compte, perquè **a més a més d'eina de comunicació, la llengua exerceix tot de funcions de caire discriminador i integrador**, en el sentit que és a través de la llengua, del coneixement que s'estigui en condicions d'acreditar-ne, d'adquirir-ne i de difondre'n a través del seu domini que els ciutadans -diu el professor Josep Murgades-, esdevinguts tots iguals davant la llei, disposen de menys o menys possibilitats d'ascendir socialment.?

Si, doncs, la llengua és el mitjà per excel·lència d'integració, i, indistriablement, de discriminació, vol dir que en la situació de conflicte lingüístic que vivim entre català i espanyol, **la qüestió de fons és**, i torno al professor Murgades, **en quina de totes dues llengües s'ha d'operar primordialment** aquest procés d'integració i, doncs, de discriminació; quina d'elles ha de ser dotada del poder social, econòmic i polític necessari per erigir-se en la llengua de funcionament prioritari de la societat catalana?.

Arribats fins aquí, amb pèrdua de parlants pel que fa a l'ús, que vol dir poca consciència lingüística i una indiferència atterridora, a més a més de les sentències judicials contra l'escola catalana, el que ens cal és lluitar per evitar la substitució galopant cada vegada en més àmbits per part de l'espanyol. **Si són les accions i les actituds el que justifica les idees, cal que posem totes les forces polítiques, econòmiques i de consciència lingüística per revertir-la, aquesta realitat**, per tal que la llengua d'integració social preferent d'aquest nostre país sigui la catalana, perquè integrar socialment no sigui, per als catalanoparlants, discriminació lingüística. No practiquem les seves, d'idees; practiquem les nostres: servim-nos-en, del català, oral i escrit, amb tothom tothora. I amb competència, oral i escrita. També per a una bona cohesió social.